

Sana Veda

– nazlıgöl12 · 21 Şubat 2015

Şimdi bu şehirdeki sana ait tüm anıları yaktım,
Savurdum küllerini her bir köşesine .
Kapattım bir bir kapıları ,
Kaldırdım sana ait her ne varsa yaşanmışlıkları
tavan arası tozlu raflara.
Tüm sayfalardan sildim adını,
Sildim resimlerdeki yüzleri,
Yırttım bir bir sen kokan mektupları.

Ve...

Şimdi bu şehrin sisli ışıklarını
Söndürüyorum ,
Arındırıyorum çürümüş kokuşmuş duyguları ,
Sol yanımdan...
Sokak çocuğu misali kimsesiz yüreğimi
parçalıyorum lime lime kan revan ellerimle...

Sessiz gölgelerde kalan sevdiceğim

Gözlerim ferini kaybetti akıttığı zehri yaşları,
Son durağın olamadı sol yanım ,
Bulacağını umdu sevdanın hasını .
Dövüyorum şimdi sinemi ,ağrtlar dilimde,
Hazan öyle bir esti ki
Acıtıyor canımı.
Sonra öyle sessiz ki bu şehir,
bakıyorum uzaklara,
derinden iç çekiyor sızlıyor yüreğim.
Ağrıyor duygularım ...

Küsüyorum ...

Şimdi bu şehri yakıp yıkıyorum.
Yarına inat,

Sonsuz sanılarak yařanan ařklara inat
Gözlerim özlüyor ufuktaki gökkuşağı rengi düşlerini,
Kulaklarım özlüyor yumuşak içli sesli şarkıları

Siliyorum zaman tüneli yařamımdan
Acısı cam keşiği yarası yüreğimin ...
şimdi bu şehrin hasretini kaldırıyorum sokaklarından,
Süzülüyor ay ışığı ardı gölgeler
Kuytular da nem kokan kaya diplerine
Korkularımı saklıyorum...

Sessiz suskun kalan sevgili ;

Konuřuyorum rüyalarım da seninle
Anlatıyorum kırgınlığımı hayata ,
şimdi bu şehrin en ücra köřeleri mekanım
Ruhum bir bařka giyiniyor ,
Acıların izleri.çıkıyor girdapta dönüp duran yüreğimden
Senden önce tanımadı ki bu yürek sevdayı
Senden sonra tanıdı acının en koyusunu...